

RESSÒ DE LA PARAULA

Eucaristia o l'amor tangible

El germà Carles de Foucauld ha estat declarat sant per l'Església.

Per moltes raons aquest fet és motiu per a la lloança i l'acció de gràcies.

Particularment tot celebrant la solemnitat del *Corpus Christi*. Perquè no es pot recordar Carles de Foucauld sense pensar i parlar de l'Eucaristia. Realitats unides i inseparables: Eucaristia-conversió-pobresa-oració-fraternitat... amor.

Solem pensar que l'Eucaristia és un punt d'arribada en el procés de la fe (esperem la maduració, el procés de «mentalització», perquè el subjecte pugui accedir a l'Eucaristia). Tanmateix, Carles de Foucauld va viure la seva conversió en un moment molt concret, que va consistir en la confessió amb el pare Huvelin i la comunió subsegüent. Un estudiós de la seva figura dirà que en aquella participació en aquests dos sagraments hi ha en germen tota la seva espiritualitat. Per a ell copsar i viure el perdó i el significat profund de l'Eucaristia va significar l'inici fonamental de tota la seva vida de fe. Només va precedir a aquell moment un esforç per «arreglar la seva vida», que fins aleshores havia estat una veritable depravació i disbauxa.

El primer estímul que va desencadenar tota la seva vida espiritual va ser la sorpresa davant la qualitat i la magnitud de l'amor que Jesús comunica en l'Eucaristia. El sol que va desfer les nuvolades del seu drama interior va ser la troballa del fet,

plasmats en el sagrament de l'Eucaristia: com i fins a quin punt Jesús ens ha estimat.

Respecte del com ens ha estimat Jesús, ell no apartarà la mirada de la pobresa, el davallament, la humilitat extrema d'aquest amor. Aquesta serà la manera més clara de l'autenticitat i

perfecció de l'amor, és a dir, de la seva gratuïtat.

Aquesta visió desencadenarà, junt amb un profund moviment d'agraïment i lloança, un intens desig d'imitació. I a mesura que vagi aprofundint en aquesta experiència eucarística, anirà creixent la seva recerca mística del rostre de Crist i la seva decisió d'imitar-lo literalment en la seva forma de vida.

Viu el sagrament com el que és realment, com un esdeveniment concret, palpable, visible. És a dir, l'amor més sublim fet accessible als nostres sentits. Va viure aquesta veritat al peu de la lletra: l'Eucaristia és realment «amor tangible». És a dir, amor diví real, davallat, humiliat, en realitats humanes (el pa i el vi). La conseqüència més decisiva per a ell serà que havia de viure de tal manera que aquest amor fos igualment concret i tangible, és a dir, en pobresa, senzillesa, ocultació i lliurant-se als altres en radical gratuïtat.

Per aquesta via, la de la pobresa personal a l'estil de Jesús entraran en la seva vida els pobres. No va necessitar inspirar-se en cap raonament teològic, ni projectar cap programa de transformació de la realitat sociològica, ni activar cap emoció sensiblera. Simplement estimava i servia els pobres, amb tanta gratuïtat que cap muralla de raça o llengua podia aturar la seva força d'estimar.

En tenia prou amb ser com Jesús i viure una existència eucarística.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Construïm una comunitat que somia

Avui és la festa del Corpus Christi i el Dia de Càritas. Corpus i Càritas són dos aspectes de la mateixa realitat que s'il·luminen mútuament. La caritat porta a l'Eucaristia i l'Eucaristia alimenta la caritat.

Cada any, per Corpus, Càritas ens fa arribar el seu missatge per desvetllar la nostra consciència a col·laborar a la seva obra social. El lema per a la campanya d'enguany: «**Construïm una comunitat que somia.**»

—Construïm: a Càritas no som uns teòrics o uns ideòlegs. No ens mirem els esdeveniments des de fora. Volem

ser persones actives, que acullen, escolten, promouen i orienten a tota persona en l'esforç d'assolir la seva pròpia dignitat i l'accés als drets bàsics i fonamentals dels éssers humans.

—Una comunitat. Som ben conscients que la vida no la vivim sols. Formem grup, comunitat de persones interrelacionades, creant vincles i dependències mútues. Avui ningú no pot anar sol per la vida. I a Càritas volem ser una comunitat que acull, una comunitat que guareix, una comunitat que acompanya. I, sobretot,

—Una comunitat que somia. Somiar, compartir somnis, no és una cosa abs-

tracta que ens allunya de la realitat. Ans al contrari, somiar ens obre camins de futur, de possibilitats noves, de transformació. Somiar ens permet crear, anhelar i projectar l'esperança d'una vida diferent i millor per a tothom.

Venim de temps difícils en els quals hem fet bandera de la resistència que ens ha ajudat a afrontar i vèncer la pandèmia. Però no n'hi ha prou. Ara ens toca somiar, ens cal mirar endavant amb esperança per buscar horitzons més amplis que ens permetin recrear l'existència, les oportunitats i els projectes de vida de tothom.

Càritas ens estimula a construir una comunitat que somia, vetlla, cuida i protegeix la dignitat i els drets humans de tothom.

Una comunitat que somia en uns espais de diàleg i de trobada entre les persones, des de la seva diversitat.

Una comunitat que somia i vol viure agermanada amb la creació i que pren consciència de la importància de cuidar la casa comuna.

En la festa de Corpus ajudem-nos mútuament a fer realitat els somnis de Càritas.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

Eucaristía o el amor tangible

El hermano Carlos de Foucauld ha sido declarado santo por la Iglesia.

Por muchas razones este hecho es motivo para la alabanza y la acción de gracias.

Particularmente al celebrar la solemnidad del Corpus Christi. Porque no se puede recordar a Carlos de Foucauld sin pensar y hablar de la Eucaristía. Realidades unidas e inseparables: Eucaristía-conversión-pobreza-oración-fraternidad... amor.

Solemos pensar que la Eucaristía es un punto de llegada en el proceso de la fe (esperamos a la maduración, al proceso de «mentalización», para que el sujeto pueda acceder a la Eucaristía). Sin embargo, Carlos de Foucauld vivió su conversión en un momento muy concreto, que consistió en la confesión con el padre Huvelin y la comunión subsiguiente. Un estudioso de su figura dirá que en aquella participación de estos sacramentos está en germen toda su espiritualidad. Para él captar y vivir el perdón y el significado profundo de la Eucaristía significó el inicio fundamental de toda su vida de fe. Solo precedió a aquel momento un esfuerzo por «arreglar su vida», que hasta entonces había sido una verdadera depravación y desenfreno.

El primer estímulo que desencadenó toda su vida espiritual fue el asombro ante la cualidad y la magnitud del amor que Jesús comunica en la Eucaristía. El sol que deshizo los nubarrones de su drama interior fue el hallazgo del hecho, plasmado en el sacramento de la Eucaristía: cómo y hasta qué punto Jesús nos ha amado.

Respecto del cómo nos ha amado Jesús, él no apartará la mirada de la pobreza, el abajamiento, la humildad extrema de este amor. Este será el modo más claro de la autenticidad y perfección del amor, es decir, de su gratuidad.

Esta visión desencadenará, junto a un profundo movimiento de agradecimiento y alabanza, un intenso deseo de imitación. Y a medida que vaya profundizando en esta experiencia eucarística, irá creciendo su búsqueda mística del rostro de Cristo y su decisión de imitarle a la letra en su forma de vida.

Vive el sacramento como lo que es realmente, como un acontecimiento concreto, palpable, visible. Es decir, el amor más sublime hecho accesible a nuestros sentidos. Vivió esta verdad al pie de la letra: la Eucaristía es realmente «amor tangible». Es decir, amor divino real, abajado, humillado, en realidades humanas (el pan y el vino). La consecuencia más decisiva para él será que tenía que vivir de forma tal que ese amor fuera igualmente concreto y tangible, es decir, en pobreza, sencillez, ocultamiento y entregándose a lo demás en radical gratuidad.

Por esta vía, la de la pobreza personal al estilo de Jesús entrarán en su vida los pobres. No necesitó inspirarse en ningún razonamiento teológico, ni proyectar ningún programa de transformación de la realidad sociológica, ni activar ninguna emoción sensiblera. Simplemente amaba y servía a los pobres, con tanta gratuidad que ninguna muralla de raza o lengua podía detener su fuerza de amar.

Le bastaba con ser como Jesús y vivir una existencia eucarística.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Dignitat al final de la vida i eutanàsia

El Secretariat interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS) de la Tarraconense va organitzar una jornada formativa amb aquest títol, que es va celebrar dimarts 31 de maig al CaixaFòrum de Barcelona, amb la presència de 115 persones aproximadament.

La jornada, presidida per Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa i bisbe delegat del SIPS per la Conferència Episcopal Tarraconense, va comptar amb doctors especialitzats en cures paliatives, així com catedràtics i professors en dret. Va presentar la jornada Mn. Juan Manuel Bajo, coordinador del SIPS, el qual, a l'inici de la seva intervenció, explicava que «l'Església sempre ha insistit en el valor sagrat de la vida, de manera especial, en els moments de més feblesa i vulnerabilitat».

Durant la presentació, Mn. Bajo va comentar que «abans d'acabar amb la vida humana mitjançant l'eutanàsia, la ciència i la legislació haurien d'avançar i promoure la mort digna i les cures paliatives i l'acompanyament espiritual i pastoral perquè aquest fet, la mort, fos el més digne possible», i assegurava que la jornada volia ser «un espai de reflexió guiat sota les perspectives legal, mèdica, ètica i pastoral».

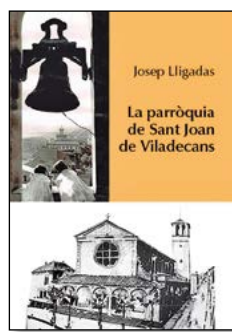
FOTO: ARQUEBISBAT DE BARCELONA

A través de les diverses ponències de metges i juristes, es va aprofundir tant en el contingut de la llei de l'eutanàsia, que en aquest mes compleix un any de la seva entrada en vigor, com en la recer-

ca del sentit del sofriment, l'acompanyament al malalt en la seva etapa final de vida, l'acolliment a les famílies i el suport als professionals de la salut i agents de pastoral que acompanyen els malalts.

EUTANÀSIA EN XIFRES
Arguments per al debat

El Bisbat de Sant Feliu de Llobregat ha preparat una recopilació de xifres i dades sobre els principals països on l'eutanàsia és legal. S'ha publicat al voltant de la celebració de la recent «Pasqua del Malalt», que enguany proposa el lema «Acompanyar en el sofriment», amb la intenció de contribuir a un debat serè i realista. El fulletó *Eutanàsia en xifres* es pot consultar electrònicament i en format imprès. Demaneu-lo a les vostres parròquies o a salut@bisbatsantfeliu.cat

► **Sant Joan, a Viladecans.** Celebrant els 750 anys del primer cop que apareix el nom de Sant Joan de Viladecans, i també els 75 anys de la reconstrucció del temple, aquesta parròquia organitza una sèrie d'actes durant la propera setmana:

- 24 de juny, a les 12 h: Missa solemne presidida pel vicari general Josep Maria Domingo, amb la descoberta d'una placa commemorativa a la façana de l'església.
- 25 de juny, a les 20 h: Presentació del llibre *La parròquia de Sant Joan de Viladecans*, a càrrec del seu autor, Josep Lligadas Vendrell, i amb les intervencions de diversos testimonis.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'amor fratern és com una palestra de l'esperit on dia a dia ens confrontem amb nosaltres mateixos i tenim el termòmetre de la nostra vida espiritual» (17 de febrer).

@Pontifex_es: «L'amor a Déu i al proïsme és el passaport per al cel. Els béns terrenals són pols que s'esvaeix, però l'amor que donem —en la família, en el treball, a l'Església, en el món— ens salvarà, romandrà per sempre» (18 de febrer).

@Pontifex_es: «L'Església és una família de germans i germanes amb el mateix Pare, que ens ha donat Jesús com a germà, perquè compreguem quant estima la fraternitat. I desitja que tota la humanitat arribi a ser una família universal» (19 de febrer).

@Pontifex_es: «Amb l'Esperit de Jesús podem respondre el mal amb el bé, podem estimar a qui ens fa mal. Així fan els cristians. Que trist és quan persones i pobles orgullosos de ser cristians veuen els altres com a enemics i pensen a fer la guerra!» (20 de febrer).

La família, al centre

Com us anunciàvem fa unes setmanes, aquest any, del 22 al 26 de juny, es posarà fi a l'Any de la Família *Amoris Laetitia*, amb la X Trobada Mundial de les Famílies a Roma, que comptarà amb la presència del papa Francesc.

Els delegats de Família i Vida del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, la Maite i en Juan Antonio, són els encarregats d'assistir aquest any, i en nom del nostre Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, viatjaran a Roma per compartir experiències, gaudir de la convivència amb altres famílies i conèixer altres testimonis amb l'objectiu de crear més comunitat. Aquesta Trobada de quatre dies, comptarà amb diverses conferències en les quals es parlarà de temes com ara l'Església domèstica i sinodalitat, Joves i vells junts per l'Església del demà, L'amor familiar a prova, Identitat i missió de la família cristiana, El catecumenat matrimonial, entre altres. Tot, acompanyat d'esdeveniments més lúdics com concerts, tours guiats, activitats de caràcter familiar, i també eucaristies. Aquesta trobada culminarà amb la missa presidida pel papa Francesc, i l'Àngelus, que serà retransmès via

Juan Antonio Rodríguez i Maite Canut, delegats diocesans de Família i Vida

streaming, per a poder compartir-ho de manera global i fer créixer així, el sentiment de comunitat i família.

Hem conversat amb la Maite i el Juan Antonio i ens expliquen que ja van participar en la Trobada que va tenir lloc l'any 2006, a València. I recorden aquells dies com un aprenentatge: «Una oportunitat per a escoltar-se els uns amb els altres; s'hi respirava el mateix aire de fraternitat». De cara a aquesta nova trobada diuen que estan il·lusionats, tot i saber que la viuran amb el cor dividit, ja que també els hi agrada-

ria viure aquesta experiència amb la seva família aquí, a casa nostra. Saben que els acompanya una gran responsabilitat i que tenen el deure d'escoltar i aportar moltes coses.

Perquè saben que és una experiència inoblidable i molt emocionant, animen a tots a participar, sense haver de moure's de casa, a l'Acte de cloenda de l'Any de la Família que es farà diumenge 26 de juny a la Parròquia de Sant Pere de Ribes i des d'on es participarà en directe escoltant les paraules del

Família
Amoris Laetitia
Any 2021-2022

CLOENDA
DE L'ANY
DE LA
FAMÍLIA

DIUMENGE 26 DE JUNY

A LA PARRÒQUIA DE SANT PERE
(SANT PERE DE RIBES)

10:00H ACOLLIDA A LES FAMÍLIES
10:30H EUCARISTIA
12:00H CONNEXIÓ AMB ROMA
12:30 CATEQUESI
14:00 DINAR DE GERMANOR

... I ACTIVITATS PER ALS MÉS PETITS DE LA CASA!

CONVOCA LA DELEGACIÓ DE FAMÍLIA I VIDA

papa Francesc. «Poder participar en comunió amb l'Església universal del moment de l'Àngelus —ens explica la Maite— és una oportunitat maca de gaudir d'un dia de comunió». Amb aquesta trobada de cloenda del dia **26 de juny a Sant Pere de Ribes** el que es busca és, segons els delegats de Família i Vida, que es reforci la cohesió de les diferents vicaries i arxipresbiterats, de les famílies de diferents procedències i enfortir el sentiment de comunitat.

El grup de teatre del Seminari
presenta...

Això no és Art!

AL SEMINARI DE BARCELONA
"Trobada especial"
DIES 20 I 21 DE JUNY A LES 19.30

► **Això no és art!** El grup de teatre del Seminari Conciliar presenta l'obra *Això no és art!*, representada per seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat, i alguns preveres de l'equip de formadors. Dues sessions, amb el sistema de taquilla inversa, els dies 20 i 21 de juny, a les 19.30 h.

Més informació i reserves d'entrades a www.seminaribarcelona.cat

► **Admissió als ordes sagrats.** El proper dissabte 25 de juny, a les 20 h, Felip Solé, de la Parròquia de Sant Joan, de Mediona, i Toni Oia, de la de Sant Baldiri, a Sant Boi de Llobregat, rebran en aquesta darrera parròquia l'admissió als ordes sagrats de mans del bisbe Agustí Cortés. Aquest és un primer pas del camí que han emprès vers el diaconat permanent.

AGENDA

► **Corpus Christi.** Avui, 19 de juny, a les 19 h, el bisbe Agustí presidirà l'eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç en la celebració del dia del Cos i la Sang de Crist. A continuació, processó amb la custòdia per la Plaça de la Vila, amb els nens de les primeres comunions.

► **Reunions del Consell d'Assumptes Econòmics i del Col·legi de Consultors.** Tindran lloc el proper 21 de juny, al matí, a la Casa de l'Església. Són dos organismes rellevants de l'estructura diocesana; un d'ells, el Col·legi de Consultors, es renova parcialment.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2R 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7, 1-5]. *Lleida:* □ Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg. germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor; santa Verge de la Consolata.

21. □ Dimarts [2R 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. *Lleida:* □ Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena. Sant Adolf, bisbe; santa Deomètria, vg. i mr.

22. ■ Dimecres [2R 22,8-13;23,1-3 / SI 118 / Mt 7,15-20]. Sant Joan

Fisher (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prev. a Barcelona.

23. □ Dijous [Is 49,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida i de Vic. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Divendres [Ez 34,11-16 / SI 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. Sagrat Cor de Jesús.

25. □ Dissabte [Is 61,9-11 / SI: 1S / Lc 2,41-51]. El Cor Immaculat de la Verge Maria; Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1R 19, 16b.19-21 / SI 15 / Ga 5,1.13-18 / Lc 9,51-62]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); *Lleida, Tortosa, Sant Feliu de Llobregat i Urgell:* □ Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev. fund. Opus Dei.

El Cos i la Sang de Crist (C)

COMENTARI

«Doneu-los menjar vosaltres mateixos»

De vegades es presenta la missió de l'Església com la d'una gegantina ONG, que ha de socórrer totes les necessitats del nostre món. I en part és així. Llegim avui a l'evangeli que quan els deixebles li diuen a Jesús: *Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant i puguin trobar-hi queviures*, Jesús els contesta: *Doneu-los menjar vosaltres mateixos*. Aquesta és també la nostra tasca, no desentendre'ns de les necessitats dels nostres germans. Però després l'evangeli presenta la multiplicació de pans i peixos fent-nos recordar l'Eucaristia: *Prengué els cinc pans... alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles*. Són les paraules que repetim abans de la consagració del pa i del vi. L'Església no pot oblidar que la seva missió és la d'oferir la plena salvació a l'home, el sentit profund de la seva existència que no es pot limitar mai al pa material. Necessitem la Paraula, necessitem l'aliment del seu Cos i de la seva Sang, necessitem la seva redempció: l'home no viu només de pa. *El pa i el vi que Melquisedec presenta a Abraham en senyal de benedicció ens fan recordar el pa i el vi de l'Eucaristia. És sacerdot del Déu Altíssim i beneeix Abraham i en ell tots els seus descendents*. No oblidem que l'Eucaristia és la nostra gran acció de gràcies a Déu. Pau ens recorda que l'Eucaristia és molt anterior a ell: *Aquesta tradició que jo he rebut, ve del Senyor: Jesús, la nit que havia de ser entregat, prengué el pa i dient l'acció de gràcies, el partí i digué: Això és el meu cos ofert per vosaltres... aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang*. L'Eucaristia, presència real de Crist, Déu i home, que es lliura per amor a tots nosaltres, és aliment de la nostra vida cristiana, acció de gràcies al Pare, compromís amb el Regne de Déu, alegria pels tristos, fortalesa dels febles, garantia de vida eterna, comunió amb els germans...: no empetim el sentit profund de l'Eucaristia!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí.

▶ Salm responsorial (109)

R. «Ets sacerdot per sempre, segons l'orde de Melquisedec.»

Oracle del Senyor el meu Senyor: / «Seu a la meua dreta, / i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / abans de l'aurora jo t'he engendrat.» R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre, / segons l'orde de Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li:

«Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.»

Els respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino, y le bendijo diciendo:

«Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos». Y Abrán le dio el diezmo de todo.

▶ Salmo responsorial (109)

R. Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos / estrado de tus pies.» R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres el príncipe desde el día de tu nacimiento / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, desde el seno, / antes de la aurora.» R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec.» R.

▶ Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: que el Señor Jesús, en la noche en que iba a entregarlo, tomó pan y, pronunciando la Acción de Gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía». Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza en mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía. Por eso, cada vez que coméis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús hablaba a la gente del reino y sanaba a los que tenían necesidad de curación. El día comenzaba a declinar. Entonces, acercándose los Doce, le dijeron: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado». Él les contestó: «Dadles vosotros de comer». Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para toda esta gente». Porque eran unos cinco mil hombres. Entonces dijo a sus discípulos: «Haced que se sienten en grupos de unos cincuenta cada uno». Lo hicieron así y dispusieron que se sentaran todos. Entonces, tomando él cinco panes y los dos peces y alzando la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los iba dando a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y recogieron lo que les había sobrado: doce cestos de trozos.